

## Mária és Márta (Lk10, 38-42)

A mai világ egyik legnagyobb betegsége a „gonditis”. Családi, munkahelyi, társadalmi gondok, szomszédok, barátok, ellenségek problémái, keresztjei amelyeket hordozunk.

Már a gyerekek is iskolai gondokkal küszködnek, aztán jön a pályaválasztás, párválasztás, és folytatódik a sor. Ez egy örök emberi dolog, így volt ez 2000 évvel ezelőtt is.

A mai Evangéliumban hallottuk Mária és Márta esetét, mikor Jézus vendégségbe ment hozzájuk. Márta serénykedett, gondokkal küszködött, de jót akart, mert a vendéget akarta mindennel kiszolgálni. De Mária jobban feltalálta magát, mert ő áhítattal, nyitott lelkülettel figyelte Jézus tanítását. Ebben az esetben példát látunk a munkás, és az imádságos életre.

Márta a dolgos, tevőleges, Mária a látszólag passzív, de imádságos életet képviselte.

Ehhez hasonló az a csónak, melynek egyik evezője a munka, másik evezője az imádság.

Ha csak egyikkel evezek, forgok körbe. A két evező együttes munkája segít abban, hogy célba érjünk, hogy átérjünk a másik partra. Szent Benedek, és a bencések jelmondata: „Imádkozzál, és dolgozzál!” Ennek az egyensúlynak meg kell lennie a mi életünkben is! Jézus mondta: Mária a jobbik részt választotta. Te meg Márta mindennel törődsz, sok a gondod.

Mint minden betegségre, erre is van orvosság. Első, hogy ne vegyünk mindent a szívünkre!

Nem kell mindenbe, belehalni"! Nem tudom az összes gondot, problémát én megoldani és ne is akarjam! A másik is felnőtt ember, rendezze a maga dolgait! Persze, segítünk a gyerekeknek, unokáknak, de az az ő életük! Második gyógy mód, jobban bízni a gondviselésben, és kevesebbet aggódni. Politika, anyagiak, emberi problémák megviselnek bennünket, hiszen nem a köszívű ember fiai vagyunk. De egy határon túl

azt mondjuk: Uram, te jössz! Nincs az a sötét élethelyzet, ahova Isten ne tudna bevilágítani! Nincs az a rossz dolog, veszteség, vagy tragédia, amit ne tudna a javunkra fordítani. Úgy jó, ahogy rossz! Működik a gondviselés! Kapaszkodó lehet ez az egyszerű közhely, hogy „mindig volt valahogy”.

Jól, vagy rosszul, de mindig megoldódnak a dolgok. Sokszor a próbatételek, sikertelenségek a javunkra válnak. El kell fogadni, hogy az élet nem lakodalmas menet, és nem mindig a napos oldalon járunk. Az életbe be kell kalkulálni a nehézségeket is! Hinni kell, hogy ki fog alakulni minden. Isten nem hagyott el, sőt a mi üdvösségünket szolgálja minden, ezért kapjuk a próbatételeket is!

A harmadik gyógyszer a „gonditis” ellen az imádság.  
Ez egy kapcsolat Istennel, egy láthatatlan „köldökszinór”.

Ne essünk abba a hibába, hogy először cselekszünk, később gondolkozunk, és végül imádkozunk. A helyes sorrend: imádság, gondolkodás józanésszel és végül a tett. Ebben a sorrendben nagy gixer nem történhet. Haladjunk a kitaposott úton a mi keresztény életünkben! Bölcsőtől a sírig, a semmiből a mindenbe!

Kérjük Jézust, hogy térjen be hozzánk, és legyen a vendégünk! Adjon bölcsességet az imádsághoz, adjon bizalmat a gondviselésben! Mondjuk mi is Néri Szent Fülöppel: „Dolgozz, élj, örülj, dalolj légy boldog és a madarak csak csipogjanak!